

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 27 (978)

Sestdien, 1957. g. 2. martā

8. gads

Ciemi padomes, gatavojoties vēlēšanām

Visā mūsu republikā plaši izvērsusies gatavošanās vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanām. Atbildīgs un liels darbs priekšvēlēšanu dienās jāveic vietējām padomēm. To uzdevums ir priekšzīmīgi sagatavot vēlēšanas pilnīgā saskaņā ar vēlēšanu Noteikumu.

Mūsu rajona vairākas ciemu izpildu komitejas jau laikus stājušās pie darba. Piemēram, Staru ciema izpildu komitejā (priekšsēdētāja b. Kotāne) jau iekārtotas telpas vēlēšanu iecirknīm. Šeit sastādīti un jau pārbaudīti vēlēšanu saraksti. Ciema izpildu komiteja parūpējusi arī par kurināmo, apgaismošanu, kā arī satiksmes un sakaru līdzekļiem. Iekārtotas dežūras.

Labī vēlēšanu organizatoriski tehnisko sagatavošanu veic Pēternieku ciema izpildu komiteja (priekšsēdētāja b. Švirkste), Rauniešu (priekšsēdētājs b. Nikitins) un daudzās citas.

Diemžēl, to šodien nevar teikt par Jersikas ciema padomi (priekšsēdētājs b. Kurpnieks), sevišķi par Tartaku vēlēšanu iecirkni, kurā vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja un aģitpunkta vadītāja ir b. Gorbačova. Vēlēšanu iecirknīs šeit nav iekārtoti telpas auksti un neomulīgi. Vēlēšanu saraksti nav pārbaudīti un tie glabājas b. Gorbačovā dzīvoklī. Daudzi šī vēlēšanu iecirkņa vēlētaji pat nezina savus deputātu kandidātus.

Vēlēšanu saraksti nav pārbaudīti vēl Kursiešu ciema padomē (priekšsēdētāja b. Rušina). Šeit nav arī iekārtotas aģitatoru dežūras, nav gādāts ne par malku, ne apgaismošanu. Daudz labāk nav arī Turku un Rudzētu ciemu padomēs.

Sagatavošanās vēlēšanām jābūt ciemu padomju izpildkomiteju uzmanības centrā. Vēlēšanu iecirkņu telpām jābūt sagatavotām, izremontētām, izgreznotām. Vēlēšanu telpās jābūt atsevišķām kabinetēm, kas dotu iespēju ievērot mūsu vēlēšanu likumu par aizklāto balsošanu.

Ciemi padomēm un vēlēšanu komisijām jāzina par pilsoņiem, kuri slimības dēļ vai gados veci, nevar paši ierasties vēlēšanu dienā iecirknī. Šim nolūkam būs nepieciešams transports.

Ciemi padomēm jānodrošina vispārējās, vienlīdzīgas un tiešas vēlēšanas, aizklāti balsojot.

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ saimniecība 1956. gadā nav gājusi uz augšu

Kur slēpjas atpalcības cēloņi?

(No atskaites-vēlēšanu sapulces)

Nesen notikušajā atskaites-vēlēšanu sapulcē kolchoza „Uzvara“ kolchoznieki ieradīja, ka viņi gandrīz nav virzījušies uz priekšu sabiedriskās saimniecības attīstībā. Lūk, viņu kaimiņu lauksaimniecības arteļa „Draudzīgais maijs“ un Kajiņina vārdā nosauktā kolchoza biedri ievērojami vairāk palielinājuši graudaugu ražas, līnu un lopkopības produkciju nekā kolchozā „Uzvara“, kā rezultātā šeit augusi izstrādes dienas vērtība un ir augstāka nekā lauksaimniecības arteļi „Uzvara“. Ja kolchozā „Draudzīgais maijs“ izstrādes dienas vērtība kopā ar premijām no līniem ir 7,16 rubļi un Kajiņina vārdā nosauktajā kolchozā 5 rubļi, tad kolchozā „Uzvara“ tikai 1,33 rubļi.

Kur slēpjas atpalcības iemesli?

Divus trīs gadus atpakaļ šim kolchozam bija daudz labāki panākumi nekā kaimiņu kolchozos. Taču ne kolchoza valde, ne partijas pirmorganizācija neprata nostiprināt sasniegto, necinījās par darba disciplīnas nostiprināšanu, nemobilizēja kolchozniekus savlaicīgi visu darbu veikšanai. Tāpēc arī 1956. ga-

dā 46 darba spējīgi kolchoznieki, kas sastāda 25 procentus, neizstrādāja noteikto izstrādes dienu minimumu. Lūk, Pēteris Nagazis, Elvīra Iraida, Antons Kriškāns, Antons Vingris, Jāzeps Vaivods un citi.

Pie tam kolchozā ne mazums tādu kolchoznieku ģimeņu, no kurām darba spējīgie aizgājuši darbā uz citām organizācijām, atstājot kolchozu, taču viņi izmanto visas kolchoznieku priekšrocības (piemājas dārziņu, gaņības utt).

Pērn kolchoznieku kopsapulce pieņēma lēmumu par minēto kolchoznieku atgriešanos dzimtajā kolchozā, taču viņi neko nepanāca, lēmums palika uz papīra.

Tas viss protams atsaucas uz darba disciplīnu. Kad kaimiņi slikti strādā, citi nesteidzas — skan tautas paruna. Sliktā piedalīšanās sabiedriskajā darbā noveda pie tā, ka kolchozā netika galā ar ražas novākšanu, sevišķi ar līniem, kas vēl šodien 6 ha lielā platībā stāv uz lauka nenovākti. Vienīgais, kas kaut cik iepriecina, tā ir lopkopība, kura, kaut lēnām, tomēr virzās uz priekšu.

Vairāk rūpju — rezultāti būs labāki

Lauksaimniecības arteļi „Uzvara“, tāpat kā visos rajona kolchozos, pamatienākumi nāk no lopkopības un linkopības. Kā jau minēts,

Rādītāji	1954. g.	1955. g.	1956. g.
Naudas ienākumi no lopkopības rubļos	359.366	380.998	423.762
a) no liellopēm	188.170	144.329	164.590
b) no cūkkopības	13.416	210.716	208.518
Piena brutto izslaukums tonnās	166.425	182.500	210.685
Piena izslaukums no vienas govīs litros	1.403	1.329	1.412

Šie panākumi gūti, pateicoties lopbarības bāzes uzlabošanai vasaras periodā un kadru pareizai izvietojumam. Kolchozā izaugusi cūkkope — republikas pirmrindiece Sofija Šaršune, kura gadu no gada no katras sivēnmātes iegūst pa 16—22 sivēni. Labi strādā cūkkopji Genovefa Rāzna, Arturs Ruzģis.

Taču arī lopkopība, redzams no pievestiem cipariem nedeva nekādus lielus ienākumus kolchozam tāpēc, ka šī saimniecības nozare stāv uz vietas, jo tālāk lopbarības bāzi kolchozā nenostiprina.

Kolchoza saimniekošanas pamatkļūda

Kolchoza pamatkļūda ir tā, ka kolchoznieki nekādas vērtības nepievērsa līniem. Ir zināms, ka līni prasa labu augsni, tās mēslošanu un sējumu kopšanu, savlaicīgu novākšanu un pareizu līnu produkcijas apstrādi.

Linkopji saka, ka līni dzimst trīs reizes — pirmo pie to sējas, otro — pie novākšanas un trešo — pie apstrādes. Tie dod lielus ienākumus. Ar savu pašreizējo darbu šogad rajona linkopji nodrošināja augstus ienākumus, kas sastāda 13 miljonu rubļu, vai gandrīz 8 tūkstoši rubļu no katra hektāra.

Lauksaimniecības arteļi „Uzvara“ ar līniem bija apsēta 84 ha liela platība, taču ienākumi tikai 55 tūkstoš rubļu lieli vai 648 rubļi no katra ha. Kāds iemesls ir šādiem pakaunojošiem ienākumiem? Lūk, kolchozā nebija organizēta līnu sējumu kopšana, novēlota līnu novākšana, mērcēšana un izklāšana. Kolchozā nebija arī pastāvīgu līnu posmu.

Pērn kolchoznieku sapulce pielaida lielu kļūdu, likvidējot premialo apmaksu.

Notikušā atskaites-vēlēšanu sapulce pieņēma jaunu lēmumu — noorganizēt līnu posmus, nostiprināt tos ar prasmīgiem kadriem. Paredzēts ieviest materiālo ieinteresētību, izsniegt 40 procentu no ienākumiem, kas iegūti par kontraktācijas plāna pārsniegšanu uz izstrādes dienām izstrādātām pie līniem, tāpat izsniegt premijas no realizētās līnu produkcijas ienākumiem posminiekiem 3 procenti, brigadieriem 2 procenti un kolchoza priekšsēdētājam 1 procentu.

Skaidrs, ka šā lēmuma izpilde sekmēs kolchoznieku ieinteresētību līnu audzēšanā, bet tas ir pats galvenais darba ražīguma pacelšanā.

Kolchozā nepieciešams jau tagad izvēlēties labākos zemes gabalus līnu audzēšanai. Jāsagatavo attiecīgi kadri, jā-sagatavo un jāizved uz tīrumiem mēslojums. Ja to kolchozā „Uzvara“ izdarīs, tas nozīmē, ka viņi vinnēs.

Galvenais kolchoznieku aktivitātes attīstībā

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ augšupejas apstākļu un atpalcības notika tādēļ, ka bijušā kolchoza valde un tās priekšsēdētājs b. Pundurs neveicināja kolchoznieku aktivitāti, neiesaistīja viņus sasāpējušo jautājumu apspriešanā, pielaida kolchoza īpašuma izšķērdēšanu.

Tas protams atstāja iespaidu uz kolchoznieku aktivitāti. Kolchoza valde nebija spējīga, balstoties uz labākajiem kolchozniekiem, realizēt pieņemtos lēmumus, neatlaidīgi cīnīties pret slaišiem un ierāvējiem.

Kolchoza valde un partijas pirmorganizācija ļoti reti sauca kolchoznieku kopsapulces, kā arī brigažu sapulces.

Par visu to ļoti daudz tika runāts kolchoza atskaites-vēlēšanu sapulcē. Par pielaišām kļūdām kolchoza attīstībā kopsapulce arteļa valdes

darbu atzina par neapmierinošu un atjaunoja valdes sastāvu, ievēlot tajā kolchoza labākos un apzinīgākos cilvēkus.

Jaunajai kolchoza valdei vispirms jāvērs uzmanība uz darba ietilpīgo procesu mehanizēšanu lopkopībā, uz kulturas dzīves celtniecību, uz kolchoza elektrifikāciju, ņemot piemēru no kaimiņu kolchoza „Draudzīgais maijs“ kolchozniekiem.

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ ļaudīm ir visas iespējas panākt, lai 1957. gads būtu kolchoza attīstības lūzuma gads. Atsaucoties PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumam, sekojot mūsu Dzimtenes pirmrindas kolchozu piemēriem, kolchoza „Uzvara“ kolchozniekiem jāieslēdzas cīņā par visu saimniecības nozaru attīstību.

līdz vēlēšanām 8 dienas

Izskaut trūkumus

Vairāk kā nedēļu Līvānu rajona tirdzniecības tīklu un tā darbību pārbaudīja vecākais valsts tirdzniecības inspektors un daudzi sabiedriskie kontrolieri. Pārbaudes gaitā atklāts, ka rajona patērētāju biedrība sliktas tirdzniecības organizācijas dēļ preču apgrozības plānu 1956. gadā izpildīja tikai par 92,4 procentiem, bet sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi — par 96,7 procentiem.

1957. gada janvārī preču apgrozības plāns visumā izpildīts gan par 106,8 procentiem, tomēr jāatzīmē, ka no 35 tirdzniecības punktiem plānu neizpildīja 24 pilsētas un lauku veikali. Vēl sliktāk pildās februāra mēneša plāns. Šī mēneša pirmajās 15 dienās mēneša plāns izpildīts tikai par 45,6 procentiem. Sabiedriskās ēdināšanas apgrozības plāns janvārī izpildīts par 95,5 procentiem, bet februāra 15 dienās tikai par 36,7 procentiem.

Preču apgrozības plāni nepildās tikai tāpēc, ka patērētāju biedrības valde un tirdzniecības daļa strādā neoperatīvi.

Patērētāju biedrības tirdzniecības daļa (vadītājs b. Golubevs) nekontrolē preču fondu saņemšanas gaitu un nevada preču piegādātāju darbu. Tikai tāpēc no šī gada I kvartala fondu plāniem līdz 20. februārim preču piegādātāji nebija piesūtījuši patērētāju biedrībai dažāda veida zeķes kopsumā par 17.000 rubļiem, gatavu apģērbu par 70.000 rubļiem, vienu tonnu silķu un 3 tonnas makaronu izstrādājumu. Un tieši šādu preču rajonā, it sevišķi lauku veikalos nepietiekoši.

Ļoti neapmierinoši un nevienlīdzīgi tiek sadalītas preces un to piegāde veikalos, netiek ievērotas un apmierinātas pircēju prasības par daudzveidīgu preču piegādi.

1956. gada 28. novembrī Latvijas republikas patērētāju biedrība apstiprināja jaunu asortimenta minimumu patērētāju biedrību veikalos. Šo lēmumu Līvānu rajona patērētāju biedrība nepilda, vēl vairāk — ignorē.

Piemēram, šis minimums nosaka, ka lauku veikalos jābūt ne mazāk kā 10 dažāda veida bērnu rotaļlietu un patafona plašu, 2 veidu sieviešu rokas somu, bārdas skujamie piederumi, krāsaini zīmūļi, patafona adatiņas, fotoaparāti un citas preces.

Neskatoties uz minimuma, pircēju un veikalu vadītāju prasībām, tirdzniecības daļas vadītājs b. Golubevs izstrādāja savu minimumu un, izņemot rajona universalveikalu, citiem patērētāju biedrības veikalos minētās preces neatļāva piegādāt. Šāda b. Golubeva rīcība neveicināja preču apgrozības plāna izpildi, neuzlaboja iedzīvotāju apgādi.

Pārbaudes laikā Rudzētu un kolchoza „Brīvais zemnieks” veikalos bez minēto preču asortimenta nebija iespējams pirkt šujmašīnu adatas, spoguļus, kurpju špores, ogļu gludekļus, nažus un dakšīņas, drēbju krāsas, lampu stiklus, ļoti mazā izvēlē konservi un daudz citu ikdienas vajadzīgo preču. Sāli piegādā ar pārtraukumiem.

Arī pilsētas dažos veikalos rūpniecības un pārtikas preču asortiments ļoti niecīgs, bet daudzu preču nemaz nav.

Patērētāju biedrības tirdzniecības daļa nerūpējas arī par preču pārdalīšanu (apmaiņu) starp veikalos. Lūk, veikalā № 16 veselu gadu stāv nepārdotas 11 gultas virssegas par 108,60 rubļiem gabalā, gandrīz gadu veikalā № 8 glabājas divas niķelētas gultas, kad tajā pašā laikā rajona universalveikalā šo preču nemaz nav.

Neskatoties uz tirdzniecības noteikumiem, rajona universalveikalā joprojām logu stiklu pārdod tikai lielu (fabrikas izlaiduma) lokšņu veidā. Tas apgrūtina pircējus un rada to sašutumu. Ļoti daudzi, it sevišķi lauku veikali atrodas zemā sanitārā stāvoklī un sliktos apstākļos. Jāveic nekavējoties remonts. Piemēram, Turku ciema padomes veikalā № 11 (vadītāja b. Martīnova) pārbaudes laikā bija ļoti daudz peļu un žurku, kā rezultātā sabojāti vairāki pāri apa-

vu. Šajā veikalā ļoti netīrs, pārdevēja strādāja bez sanitāri specialā apģērba, pati netīra un nolaidīgi gērbusies. Veikalā № 12 (Zepos) daudz netīrumu, putekļu un zirnekļu tīklu, bet pati pārdevēja b. Upeniece darba laikā neievēda vis kārtību veikalā, bet strādāja savā personīgajā saimniecībā.

Biedri Golubevs, Golovaņeva, Iesalniece (instruktore-revizore) un cenu kalkulatora b. Lubarte nekontrolē pārdoamo preču cenu pareizību, kā rezultātā pircējiem pārdotas preces ar nepareizām cenām.

Patērētāju biedrība neievēro PSRS Tirdzniecības ministrijas pavēli par cenas pazeminājumu radiopatafonam „UP — 2”. Patērētāju biedrība pavēli neizpildīja un pārbaudes dienā pircējiem patafonu piedāvāja par 400 rubļu, kad patiesā cena ir 350 rubļi. Šī paša iemesla dēļ rajona universalveikalā elektrisko plītiņu spirāles (Artikuls № 570) bija jāpārdod par 2,50 rubļu, bet pārdeva par 4 rubļi gabalā. Rajona universalveikalā vien, pārbaudot atklājās, ka 12 dažāda veida precēm cenas paaugstinātas, bet 3 veidiem pazeminātas.

Paaugstināto cenu rezultātā no pircējiem universalveikalā nelikumīgi ieņemti vairāk kā 795 rubļi.

1956. gada augustā b. Golubevs lauku veikalā № 16 nelikumīgi pārcenoja II šķiras lakatus (artikuls 769—1504—7), kas pašūti no drēbes (artikuls 4212). Rezultātā 14 lakati pārdoti par 20,55 rubļi gabalā, kad to īstā cena bija 22,83 rubļi un patērētāju biedrībai nests zaudējums par 31,92 rubļiem.

Pārbaudes laikā atklāts, ka veikalā № 8 vadītājs b. Bikaunieks paaugstinājis konfekšu „Kizil” cenu par 2,20 rubļu un sinepju pulverim par 0,40 rubļu uz 1 kg. Šajā veikalā preces tika svērtas ar sabojātiem svariem, kad tajā pašā laikā rajona universalveikalā brīvā pārdošanā atradās vairāk kā 10 svaru.

Veikalos № 9, 16 un 6 lietošanā atradās atsvari ar 1954., 1953., 1949. un pat 1938. gada pārbaudes atzīmi.

Ļoti daudz tirdzniecības noteikumu pārkāpšanas gadījumu atklāts rajona ēdnīcā (vadītājs b. Stikāns).

Piemēram, neskatoties uz Latvijas patērētāju biedrības savienības lēmumiem un vairākkārtējiem valsts tirdzniecības inspekcijas norādījumiem ēdnīcā apmeklētājiem piens, krējums, tēja, kafija un kakao 200 gramu porcijas tika izsniegta rievotajās nepilnīga izmēra glāzēs, kur var iepildīt ne vairāk kā 180—190 gramu. Tā rezultātā sistematiski tika krāpti ēdnīcas apmeklētāji.

Ēdnīcas vadītājs b. Stikāns nekontrolē pavāru darbu, kā rezultātā pavāri izsniedz mazāka svara porcijas kā paredzēts ēdienu kartē. Lūk, šī gada 21. februārī pavāre b. Bogdanoviča sagatavoja izsniegšanai 11 porciju kotletu pa 93 gramiem 100 gramu vietā katru, sviestmaizītes gatavoja no baltmaizes, kuras cena 2,55 rubļi kg, bet kalkulētas bija sviestmaizes no baltmaizes pa 3,10 rubļiem; risu garniera vietā pie sautētas gaļas, kas kalkulēts par 4,62 rubļi, tika izsniegts apmeklētājiem kartupeļu biezeņa garniers par 1,85 rubļi kg. Līdzīgi krāpšanas gadījumi atklāti pie vairāku ēdienu porciju izsniegšanas.

Biedrs Stikāns neuzklausa apmeklētāju prasības un neievēro to sūdzības. Uz 6 ierakstiem sūdzību grāmatā nav dotas atbildes un nav novērti tajos minētie trūkumi.

Ļoti slikti patērētāju biedrībā nostādīta cīņa pret izšķērdētājiem. 1956. gadā IV kvartālā un 1957. gada pusotra mēneša laikā atklāti 6 iztrūkumu gadījumi par kopējo sumu 21.271 rublis. Iztrūkuma segšana norit neapmierinoši. No minētās sumas izšķērdētāji seguši tikai 7421 rubli.

Ēdnīcas direktoram, kas ir arī noliktavas pārzinis, 1956. gada 23. novembrī atklāja 4221 rubli lielu iztrūkumu, no kura b. Stikāns sedzis tikai 700 rubļu. 1957. gada 26. jan-

varī viņam papildus atklāts iztrūkums par 1554 rubļiem. Kā par pirmo, tā otro iztrūkumu patērētāju biedrības valde stingrus mērus nav pieņēmusi un b. Stikāns vēl joprojām iztrūkumu nav sedzis un strādā par ēdnīcas direktoru.

Patērētāju biedrības kolektīvā ļoti sliktā darba disciplīna. Lūk, piemēri. 1957. gada 25. februārī, neziņojot nevienamei, personīgās darīšanās uz Rīgu aizbrauca pārtikas noliktavas pārzinis b. Bērziņš. Šajā dienā atbraukušie lauku veikalu vadītāji nevarēja saņemt preces. Universalveikala kulturpreču nodaļas vadītāja b. Golubeva, izmantojot to, ka viņas vīrs, patērētāju biedrības tirdzniecības daļas vadītājs, brauc komandējumā uz Rīgu, bez jebkādas atļaujas aizbrauca viņam līdzī un tur nodzīvoja 4 dienas. Šajā laikā kulturpreču nodaļa bija atstāta materiāli neatbildīgas personas pārzināšanā.

Visi minētie trūkumi patērētāju biedrības darbā ir tāpēc, ka valdes locekļi strādā vāji, neinteresējas par stāvokli veikalos, veikalu komisijas nemaz nestrādā, tajās pat nav izvēlēti priekšsēdētāji, revīzijas komisija arī savu uzdevumu veica vāji. Instruktore-revizore b. Iesalniece nodarbojas tikai ar materiālo vērtību revīzijām, bet darba organizēšanai neatliek laika un gribas.

Patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs b. Zaičenko atsevišķas patērētāju biedrības vadības aparāta nodaļas aizlaidis pašplūsmē, samierinājies ar darba disciplīnas un tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem, nevada principālu cīņu par kooperatīva līdzekļu saglabāšanu.

Atklātie un minētie trūkumi jānovērš uz vietas, nekavējoties. Tirdzniecība rajonā jānostādā uz padomju tirdzniecības noteikumu stingras ievērošanas un izpildes pamatiem. Tam ir visas iespējas un tas jāveic.

P. Benske,
valsts tirdzniecības vecākā inspektore

Komjaunatnes dzīve

Aug komjauniešu rindas

Šā gada 24. februārī Līvānu I vidusskolas zālē liela rosība. Komjaunieši pulcējās uz atklāto sapulci, kurai cītīgi gatavojās jau iepriekš. Pulksten 17.00 sapulci atklāj pirmorganizācijas sekretare Grāvīte. Darba prezidijā tiek ievēlēti labākie komjaunieši. Komjaunatnes rindās iestājās 16 labākie skolēni, kā, piemēram, Pudāne, Kriškāne, Čamāne, Abraševs, Grinbergs un citi.

Jaunos komjauniešus apsveic klases biedri, skolotāji un vecāku komitejas locekļi b. Kapteine. Jaunuzņemtie komjaunieši solās būt nelokāmi cīnītāji par Komunistiskās partijas lietu un būt par paraugu visiem pārējiem skolēniem.

Pēc tam komjauniete Grāvere nolasīja referātu „Komjaunatnes cīņu ceļš”, parādot, kādu slaveni cīņu ceļu līdz mūsu dienām nogājusi komjaunatne.

Viņa aicina arī visus komjauniešus būt tikpat stingriem un nelokāmiem, kādi bija jaungvardieši, Zoja, Matrosovs un citi.

Pēc sapulces sekoja dejas un rotaļas. Tika organizētas viktorīnas, kur komjaunieši parādīja labas zināšanas gan literatūrā, ķīmijā, sportā un citur. Kopīgās rotaļās, dejās un viktorīnās skolēni pavadīja jaukus atpūtas vakara brīžus.

E. Gorbunova,
Līvānu I vidusskolas direktore

Kolchoznieki nogulda naudu krājāsēs

Pagājušajā lauksaimniecības gadā mūsu rajona kolchozi guvuši ievērojamus sasniegumus kolektīvo saimniecību nostiprināšanā un tālākā attīstībā. Nemitīgi augot kolchozu ienākumiem, ievērojami palielinājusies arī izstrādes dienas vērtība. Čaklākie kolchozu darbarūki par savu darbu saņem ievērojamus naudas sumas. Daudzi kolchoznieki daļu no saņemtās naudas iegulda krājāsēs.

Šogad vien kolchoznieki rajona krājāsēs jau noguldījuši vairāk kā 100.000 rubļu.

Daudzos mūsu republikas rajonos lauksaimniecības arteļu biedru vidū ļoti plaši ir izplatīta viņu ienākumu pārskaitīšana noguldījumos krājāsēs.

Šāda kolchoznieku ienākumu pārskaitīšana noguldījumos ļoti izdevīga kolchoziem un it sevišķi kolchozniekiem.

Kolchozi atbrīvojas no neērībām, kas saistītas ar bankas operācijām un lielu naudas sumu izmaksu uz vietām. Kolchoznieki turpretī par noguldīto naudu saņem ienākumus procentu veidā un var būt droši par naudas sumu saglabāšanu. Valsts darba krājāsēm uzticēto naudas sumu saglabāšanu garantē Padomju Savienības valdība. Noguldīto naudu krājāsēs izmaksā noguldītājam daļēji jeb pilnos apmēros uz pirmo pieprasījumu.

Pienākošās atbildības pārskaitīšanai krājāsēs kolchozniekiem ir jāiesniedz kolchoza valdei rakstveida pieteikums, kurā jānorāda, uz kuru krājāsē, uz kādu vārdu un reķinā sumu pārskaitāma. Kolchozu valdes uz kolchoznieku iesniegumu pamata pārskaita naudu krājāsē, kura par ienākumu noguldījuma su-

mu izsniedz tā īpašniekam krājgrāmatīpu.

Šāds bezmaksas norēķinu veids izdevīgs nevien kolchozniekiem, bet arī valstij, jo veicina naudas ātrāku apgrozību.

Mūsu rajonā darbojas trīs krājāsēs: Līvānos, Vanagos, un Rudzētos. Lai uzlabotu lauku darbaļaužu apkalpošanu un tuvinātu krājāsēs darbaļaudīm, šā gada martā paredzēts atvērt vēl divas krājāsēs agentūras pie vietējām sakaru nodaļām Rožupē un Jersikā.

Kolchoznieku ienākumu pārskaitīšana krājāsēs mūsu rajonā jauns pasākums, tāpēc vēlams, lai tas gūtu plašu atbalstu ik vienā rajona kolchozā.

E. Goba,
rajona centrālās krājāsēs vadītājs

Redaktore H. JEROFEJEVA